

DIVADÉLKO ANDROMEDA PRAHA

uvádí pohádku

LOUPEŽNÍK A PRINCEZNA ANKA

účinkují: Andrea Soušedíková,
Dodo Slávik

režie: Irena Lahodná

písničky: Dodo Slávik, Irena Lahodná

Princezna Anka z chudé královské chalupy je nezbedná uličnice. Proto ji odnese čert.

Neodnese ji však daleko, zanechá ji v lesích v loupežnické chatrči k velké nelibosti loupežníka Bidla.

Ten chce Anku poslat domů, ale ta se rozhodne využít příležitosti a zinscenovat své „vysvobození“. K tomu je ovšem zapotřebí sehnat draka a nějakého prince. Zda se jí to podaří uvidíte ve veselé pohádce, ve které je opět spousta písniček.

DIVADÉLKO ANDROMEDA

Všechny pohádky Divadélka Andromeda Praha jsou činoherní, veselé a plné písniček. Většina z nich byla oceněna na festivalu Miniteatro Havířov v roce 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005 a 2007 za herecký výkon, hudbu, či režii.

Ve všech pohádkách i dalších pořadech Andromedy se zpívá živě, jsou vedeny od začátku až do konce, děti nemají čas se nudit, naučí se různé písničky i tance, zasoutěží si a podobně. Divadélko Andromeda Praha se dostalo do povědomí diváků a pořadatelů v celé republice a jestliže ho ještě neznáte, věříme, že se tak brzy stane.

DIVADELNÍ SPOLEK SMOTANÁ HADICE KŘENOVICE

uvádí hanáckou komedii
na motivy filmu Hoří, má panenko!

ROZPALME TO, MÁ PANENKO!

scénář a režie: Hana Hášová a Jakub Šírek
světla a zvuk: Zdeněk Novák

Obsazení

předseda, otec Bohouš - Emílie Vránová
hasič Josef - Martina Večerková
hasič Karel, pan Vrána - Hana Buchtová
hasič Franta, matka modelky - Alena Nováková
hasič Ota - Alena Navrátilová/Eva Bašková
hasič Václav - Ivona Židlíková
hasič Ludvík, modelka v plavkách - Alice Vránová
babka u tomboly, otec modelky - Ilona Pospíšilová
Otova žena, modelka Boženka - Jana Hrušáková
modelka Růža, mládežník - Martin Večerka
modelka - Kamila Pospíšilová
modelka - Veronika Pospíšilová
číšnice, modelka - Magda Pospíšilová

Premiéra hry: 28. ledna 2008

Rozpalme to, má panenko!

Tato divadelní hra, zpracovaná podle filmové předlohy režiséra Miloše Formana, jako by zobrazovala skutečně to, co představitelky (a dva představitelé) mohou bez většího úsilí zažít. V dnešní době, kdy jsou po-

pulární dramata a komedie zobrazující šedivou realitu každodenního života, by leckdo mohl poznamenat, že veselým hrám typu té naší již odzvonilo. Pravda ovšem hovoří jinak. *Rozpalme to, má panenko!* vám ukáže, jakým dalším způsobem někteří lidé umějí uchopit svůj pohled na svět, jestliže ne ve městě, tak aspoň na vesnici. Herecké obsazení, jež je tvořeno sborem temperamentních hasiček, které se snaží (ne)hrát temperamentní hasiče, slibuje přinejmenším skvělou zábavu a možná i nějakou tu slzu uroníte, až vám scéna vyjeví, jak obtížné toto povolání někdy dokáže být, zejména snažíte-li se při něm ještě přesvědčit lid, aby se choval poctivě a nekradl.

Na závěr je třeba dodat, že za rok své bujné existence vytvořila hra *Rozpalme to, má panenko!* jakýmsi přirozeným vývojem nový dramatický útvar a stala se všeobecně známou „exhibicí křenovického humoru“. Řekneme-li tedy, že - pokud tuto hru diváci již neviděli, tak uvidí něco, co ještě v životě neviděli - nebudeme s nadsázkou příliš vysoko.

Divadelní spolek Smotaná hadice Křenovice

Divadelní soubor Smotaná hadice založily členky místní hasičské jednoty v roce 2007, ke spolupráci pozvaly studenty gymnázia Jakuba Šírka a Hanu Hášovou jako scénáristy a režiséry a Zdeňka Nováka - osvětlovače a zvukaře z kojetínské Hanácké scény.

První premiérou, inspirovanou scénářem Formanova filmu, byla autorská hra Jakuba Šírka a Hany Hášové *Rozpalme to, má panenko!* v režii J. Šírka a H. Hášové. S touto hrou se soubor zúčastnil Hanáckého divadelního máje v Němčicích n. H., kde získal nominaci na národní přehlídku Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou 2008.

Na DP KDP ve Vysokém nad Jizerou získal cenu poroty za kolektivní přínos inscenaci hry.

DS HANÁCKÁ SCÉNA PŘI MĚKS KOJETÍN

uvádí pohádkovou komedii

**Z DÍLNY
JÁRY CIMRMANA:**

DLOUHÝ, ŠÍROKÝ A KRÁTKOZRÁKÝ

REŽIE

HANA HÁSOVÁ A JAKUB ŠÍREK

SCÉNA A KOSTÝMY

HANÁCKÁ SCÉNA A VILIAM BALUCH

SVĚTLA A ZVUK

ZDENĚK NOVÁK

NÁPOVĚDA

HANA SVAČINOVÁ

POSTAVY A HERCI:

DLOUHÝ, ŠÍROKÝ A KRÁTKOZRÁKÝ

JAN KRAMÁŘ

ZLATOVLÁSKA

LENKA ŠÍPKOVÁ

KRÁL

TEREZA PANÁKOVÁ

PRINC JASON

MILAN LIGAČ

PRINC DRSON

ZUZANA HLADÍKOVÁ

DĚD VŠEVĚD A MOCHOMŮRKA

MARIE NĚMEČKOVÁ,

POCESTNÝ A STROMEČEK

JANA BALUCHOVÁ,

OBRA KOLODĚJE MLUVÍ

HANA SVAČINOVÁ

Slovem se souborem

Po úspěšném uvedení hry „Holt někdo to rád hot“ divadelní soubor Hanácká scéna Kojetín přemýšlel, co nastudovat příště.

Volba padla na osvědčeného autora Járu Cimrmana a vybrali si inscenaci s názvem „Dlouhý, Široký a Krátkozraký“, kterou secvičili pod režijní taktovkou dvou stávajících členů Hany Hásové a Jakuba Šírka. Členové kojetínského divadelního spolku především chtěli, aby se tentokrát pobavili i jejich nejmenší fanoušci. Jaké však bylo překvapení, když na neveřejném představení u dětí pohádka propadla. Bohužel tato divadelní hra děti příliš nepotěšila, zato dospělé zaručeně pobavila. S Hanáckou scénou jsme se vydali do pohádkové říše, kde se princ Jasoň snažil získat kouzelný prsten od obra Koloděje, který zaklel princeznu Zlatovlásku do podoby muže. Pokud by se mu tento čin podařil, získal by nejen její srdce, ale i půl království, lovecký zámek a troje povlečení. Na cestě za obrem ho provázel svérázný průvodce Bystrozraký, který plynule ovládal 147 světových jazyků, ovšem při jejich studiu přišel o značnou část svého bystrého zraku. Jak tedy jejich putování dopadlo? Zeptejte se Děda Vševěda!

premiéra: 12. prosince 2008

DIVADELNÍ SOUBOR J. K. TYL BRODEK U PŘEROVA

uvádí malou divadelní komedii
Petar Petrovič Pecija

BÓŽÍ DOPUŠTĚNÍ

Režie: **Eva Procházková**

Text sleduje: **Věra Hrabalová**

Světla: **Jiří Procházka**

Zvuk: **Jan Navrátil, Karel Tvrdoň,**

Scéna a kostýmy: **Miroslava Šmídová**

Výroba scény: **Eva Procházková ml.,
Jiří Procházka, František Procházka,
Josef Vrána**

Osoby a obsazení:

Stojan Marič: **Jan Ježek**

Stana, jeho žena: **Kateřina Herzingerová**

Marko Marič, jeho tchán: **Karel Kratochvil**

Jána, jeho tchýně: **Květa Dienerová**

Nikola Jevrič: **František Procházka**

Mára, jeho žena: **Eva Procházková ml.**

Pela, jeho tchýně: **Eva Procházková**

Cikánka: **Pavčina Procházková**

Prcek: **Štěpán Procházka**

Premiéra 13. prosince 2008

Slovo režiséra:

Pomohli jste někdy někomu v nouzi a potom se všechno obrátilo proti vám?

Neřekli jste si, že příště se na takové pomáhání můžete tak akorát vykašlat?

A když k tomu připočtete horkou krev balkánských mužů, krásné dívky, nasupené tchýně, trochu pomluv a podezření, tak Bóra, letní bouřka typická pro tento kraj, není nic proti Božímu dopuštění, které se díky ní rozpoutá.

*Příjemnou zábavu za DS J. K. Tyl přeje
Eva Procházková*

Slovo o souboru:

Podle zpráv některých místních ochotníků se počátky divadla v Brodku u Přerova datují asi k roku 1895, kdy v úzkém tmavém sále hostince Josefa Dočkala založili mladí nadšenci divadelní spolek „Cyril“. V roce

1902 změnil svůj název na „Občanskou besedu“ a přenesl svou činnost do hostince „U Moudrých“. Po skončení 1. světové války se do roku 1920 hrálo v obecním hostinci. Poté byl zřízen dramatický odbor dělnické tělovýchovné jednoty, jehož sídlo bylo tentokrát v hostinci „U Pavlíků“. Spolek v té době vyvíjel opravdu bohatou činnost. Stálé jeviště získal v roce 1936 postavením Dělnického domu.

Dne 19. července 1953 byl založen divadelní soubor J. K. Tyla. Nejdříve to bylo za podpory ZV Železniční stanice Brodek a později pod patronací ZV Mostního obvodu v Brodku. Od roku 1993 tento soubor existuje za pomoci obecního úřadu a některých místních i přespolních podnikatelů. Zdrojem finančních prostředků je samozřejmě také zájezdová činnost a v posledních letech obnovení tradičních divadelních plesů.

Od roku 1953 odehrál soubor 102 premiér, z toho 605 představení doma a na zájezdech do blízkého i vzdáleného okolí. Vzpomenu alespoň na některé: Maryša, Večer tříkrálový, Lucerna, Ženitba, Chudák manžel, Paličova dcera, Na tý louce zelený, Vojnarka, Strakonický dudák, Naši furianti, Poprask na Laguně, Charleyova teta, Rád to někdo horké, Paličova dcera, Naše drahé děti, Klíče na neděli, Zdravý nemocný a spousty dalších krásných her, ale i pohádek pro děti.

Zúčastnili jsme se dokonce i mety nejvyšší - touhy všech divadelních ochotníků. V roce 1978 byl náš soubor vybrán na celostátní přehlídku Jiráskův Hronov s divadelní hrou Kamenný řád. Byli jsme také vybráni na celostátní přehlídku Krakonošův podzim ve Vysokém na Jizerou, a to v roce 1986, kde jsme se představili s divadelní hrou Ženitba a v roce 2001 s divadelní hrou Úklady lásky. V roce 2005 jsme se zúčastnili prestižní národní přehlídky amatérského činoherního divadla pro děti Popelka Rakovník, kde jsme zahráli pohádku Saši Lichého Kouzelná lampa Aladinova.

Divadlo nám dává jistotu, že jsou na světě lidé, kteří neměří hodnotu penězi a získanou mocí. Díky divadlu poznáváme naši i světovou dramatickou tvorbu, okouzlenou uměním a krásou.

*za Divadelní soubor J. K. Tyl Brodek u Přerova
Květa Dienerová*

DIVADELNÍ SOUBOR OBČANSKÉ BESEDY TROUBKY

uvádí situační komedii
Pavla Němce

AMANT

Režijní vedení: **Radek Brázda**

Text sledují:

Blanka Pospíšilová, Vladimíra Hanzlíková

Světla: **Emil Smolka**

Zvuk a další efekty: **Petr Mlčoch**

Kulisy: **Vít Kratochvil**

Osoby a obsazení:

Matka - **Ilona Zatloukalová**

Káťa - **Lenka Vojtková**

Radek - **Adam Večeřa**

Amant - **Petr Mlčoch**

Policista - **Libor Dočkal**

Teta Emilka - **Jana Navrátilová**

Divadelní soubor uvedl představení situační komedie Pavla Němce „Amant“ premiérově v Troubkách ve dnech 12. - 13. dubna 2008. Sobotní večerní představení sledovalo více jak 200 diváků, kteří se dobře bavili, čemuž nasvědčovaly výbuchy smíchu z hlediště. Mezi diváky seděl také autor této veselohry Pavel Němec, který se na ztvárnění „Amanta“ přijel podívat spolu se svým kolegou až z Benešova. Představení se mu velmi líbilo a jak později napsal, vůbec nelituje, že toto představení hraje právě troubečtí. Herci doufají, že se divákům v Kojetíně mírně upravená verze „Amanta“ samotným autorem bude rovněž líbit a příjemně se pobaví.

Slovo o souboru:

V roce 2003 jsme si připomněli již 110. výročí existence ochotnického divadla v Troubkách. Čas však plyne rychle a loni tomu bylo již 5 let, kdy jsme si ve slavnostním večeru spolu s pamětníky, našimi předchůdci na poli ochotnického divadla, připomenuli toto výročí. Během těch právě uplynulých 5 let jsme byli divadelně každoročně „v akci“. Vždy v sobotní premiéře a nedělní derniéře. Jen v loňském roce jsme tuto „tradici“ narušili účastí na divadelní přehlídce v Němčicích n. H. s pohádkovou klasikou „Sůl nad zlato“.

Ajaká představení jsme během těch uplynulých 5 let nazkoušeli a sehráli? V roce 2003 jsme uvedli hru na motivy pohádek Josefa Lady „Bubáci a hastrmani“ a jako bonusový příspěvek ke 110. výročí pak jednoaktovku E. A. Longena „Kriminál za svobodu“. O rok později jsme si připomenuli dobu nedávno minulou v komedii Jana Havláka „Nepožádáš manželku bližního svého“ a v roce 2005 jsme zvolili pohádkovou klasiku „Hrátky s čertem“ Jana Drdy. O rok později jsme nastudovali detektivní komedii Saula O'Haryho „Oženit se, to je vždycky riziko“. Nu a o pohádkovém představení „Sůl nad zlato“ jsem se už zmiňoval.

Příprava dnešního představení byla „hodně specifická“. Poprvé jsme se totiž sešli až začátkem roku 2008 a vůbec jsme se nemohli dohodnout na výběru titulu pro plánované divadelní představení. Po vhodném titulu jsme pátrali nejenom v našem archívu divadelních textů, ale rovněž u ochotnických souborů z okolí. Nakonec jsem se dostal k synopsi titulu mně známého autora Pavla Němce „Amant“. Jelikož mě děj této situační komedie zaujal, požádal jsem divadelní agenturu o její zaslání. Již při prvním čtení textu jsem se výborně bavil. Myslím si, že text přesvědčil i ostatní členy souboru, a tak jsme se pustili do zkoušení. Bylo to ale opravdu hodně náročné, protože pracovní a studijní povinnosti části členů souboru nám neumožňovaly zkoušet tak intenzivně a v úplném obsazení, jak bych si představoval. A taky docházka a kázeň při zkouškách nebyla zrovna nejlepší. Ale přesto všechno se nám podařilo připravit toto představení a věřím, že se vám příběh o milostných peripetích mladé flétnistky a její matky - učitelky hudby, bude líbit a dobře se pobavíte.

*Radek Brázda,
vedoucí
divadelního
souboru*

DIVADELNÍ ODBOR SOKOLA LITOVEL

uvádí černou komedii
Michala Schmalze

UŽ TU BYLA?

Scénář a režie: **Michal Schmalz**

Zvuk: **Radek Štýbnar**

Světla: **Petr Hyblbauer**

Hudba: **Fanfare Ciacorlia, P. I. Čajkovský,
J. S. Bach, Pat Metheny**

Osoby a obsazení:

Dalibor, Dali, Libor, Borek, Dáda **Pavel Soldán**

Šárka **Zdena Sedlářová**

Blani **Pavčina Fišrová**

Nicol Flyingová **Iva Kevešová**

Mami **Jarka Vebrová**

František Bláha **Petr Linduška**

Gabriel Hell **Zdeněk Šmíd**

Ervín Camfourek **Michal Schmalz**

Norbert Nachrichter **Petr Škobrtal**

Sousedka Zajočová **Lea Hutařová**

Premiéra: 28. listopadu 2008, Litovel

Něco o souboru:

Divadelní odbor Sokola Litovel je aktivní od roku 1998.

V roce 1999 se poprvé před-

stavil soubor s nacvičenou hrou J. Drdy Dalskabáty hříšná ves aneb Zapomenutý čert. Souborem prošla už více než stovka herců a stává se tak největším sokolským divadlem v ČR. Za deset let bylo nastudováno 23 her, převážně komedií, se kterými se soubor představuje především v Litovli a blízkém okolí. Podařilo se také nacvičit 3 hry z vlastní tvorby, jednu z nich bychom vám rádi předvedli. Více informací o našem souboru (aktuální dění, rozsáhlé fotogalerie a videoukázky) naleznete na internetových stránkách www.divadlolitovel.estranky.cz

Slovo autora:

Kladu si otázky. Po „Mohu vám pomoci?“ (2003) následuje „Už tu byla?“ (2008). Všimněte si, že se téměř vždy jedná o otázky zásadní - a nebojím se to říci - osudové a to každých 5 let.

Dalibor žije zcela sám ve svém bytě obklopen ženami, které potřebují, aby je potřeboval. Jeho matka na první pohled upoutaná na invalidní vozík, sestra, bývalá žena a současná přítelkyně mají poměrně jasnou představu, jak by měl žít - bohužel každá trochu odlišnou. Jak se tak vynořují v jeho bytě, ruší Daliborův virtuálně počítačový svět donáškou jídla, čistého prádla, suvenýrů z cest či jenom stesků a výčitek, máte pocit, že kdyby se potkaly dohromady, byl by z toho konflikt, jak na taliánském tržišti. OMYL! V momentě, kdy se tak stane, zjistíte, že mají společnou nejen péči o syna, bratra, bývalého manžela či současného přítele, ale důvodem jejich návštěv v jeho bytě je též pravidelná spiritistická seance.

Při jedné takové se náhle objeví dávno zemřelý otec rodiny Bláha - vášnivý modelář a hračka, jenž přišel o život pod koly dodávky s hračkami krátce poté, co ho manželka vykázala z bytu, jelikož se chtěl oběsit na její prádelní šňůře právě v den velkého prádla. Na scéně se objevují ještě další dvě mužské postavy (jejichž osudovou spojitost s Bláhou nebudu prozrazovat). První z nich je chorobným lhářem, který všechno zná a všude byl, druhý pak maskuje svoje hračkovství zbaběle okázalým chlapáctvím. Když k tomu přidáme ještě pedofilního učitele, nevyznívá to v mé hře pro mužskou část populace zrovna příznivě.

Dalibor působí dojmem, že mu návštěvy, starost a péče „jeho“ žen vadí, ale při bližším pozorování zjistíte, že mu to v podstatě vyhovuje. Být sám sebou, nedělat životní kroky jen kvůli někomu, ale i proto, že to tak člověk cítí je někdy těžké. Potřebujeme k tomu „berličky“, bez kterých si život nedokážeme představit a schováváme za ně často vlastní neschopnost být „každý sám za sebe“ (jak říká duch otce Bláhy).

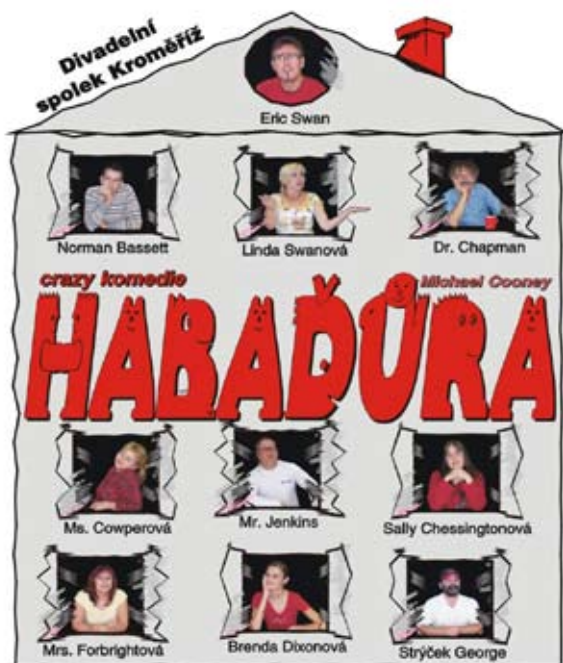
Hra vznikala dlouho a komplikovaně a stejně těžký byl porod - zkoušení, ukončený císařským řezem termínu premiéry. 3x se měnilo obsazení, někteří herci hrají nakonec úplně někoho jiného než na začátku. Jsou zde nebezpečné krasobrus-

lařské pasáže, svádění nezletilé vilným učitelem či prvky toho nejčernějšího humoru. Pro hudební fajnšmekry máme připravenou nevšední lahůdku - vše totiž doplňuje strhující hudba moldavských cikánů Fanfare Ciocarlia.

Michal Schmalz

DIVADELNÍ SPOLEK KROMĚŘÍŽ

Režie: **Láry Kolář j. h.**

Stavba scény: **Václav Pulkrábek a spol.**

Text sleduje: **Vlasta Valíčková**

Kostýmy: **Bohumila Hýžová**

Světla: **Roman Malinský**

Zvuk: **Alexandr Michajlovič**

Hrají:

Eric Swan **MILOSLAV KUBA KUBĚNA**

Linda Swanová **HANA FIALOVÁ**

Norman Bassett **PAVEL ŠTROF**

Mr. Jenkins **BEDŘICH MOKRÝ**

Strýček George **RADISLAV ŠTĚPÁN**

Sally Chessingtonová **ROMANA BLAŽKOVÁ**

Dr. Chapman **BRONISLAV MAŠÍK**

Mrs. Forbrightová **ROMANA MALINSKÁ**

Ms. Cowperová **KATEŘINA NAKLÁDALOVÁ**

Brenda Dixonová **KATEŘINA HUDEČKOVÁ**

SLOVO O HŘE

Anglická crazy komedie, kde si záměnou jednajících postav nezahrává pouze autor, ale především, až do úplného a všeobecného zmatení zúčastněných, hlavní hrdina sám. Lež má krátké nohy a v okamžiku, kdy se do děje vloží aktérů víc, může i poklidný dům kdesi na předměstí záhy připomínat voliéru...

SLOVO O AUTOROVI

Michael Cooney se narodil v roce 1967 v Londýně, nyní žijící v Los Angeles. Věnuje se literární činnosti, stal se nejen oblíbeným dramatikem, ale i uznávaným filmovým a televizním scénáristou. Jeho první divadelní hra s originálním názvem „Cash on delivery“ je známější pod názvem „Nájemníci pana Swana aneb Habaďůra“.

SLOVO REŽISÉRA

Habaďůra je mým třetím režijním pokusem s tímto divadelním souborem a asi nejsložitějším, i když se jedná o „pouhou“ ztřeštěnou komedii. Zatímco předešlé dvě inscenace byly při malém hereckém obsazení zcela závislé na hereckých výkonech, úspěch této komedie spočívá v co nejdokonalejší a přesné souhře všech aktérů této frašky. Tím samozřejmě nemíním snižovat jejich nesporný herecký um, ale ten vynikne pouze při přesném plnění hereckých úkolů, kterými byli pověřeni. Je mým velkým přáním, aby jejich herecké kreace a nadšení potěšily všechny, kteří toto představení zhlédnou.

Premiéra: 17. října 2008

**DIVADLO VYSOKOZDVIŽNÉHO SOUMARA
OPAVA**

KOITÁLNÍ MATERIÁL

Autor: **Jiří Karen**

Režie: **Robert Vaněk a Jiří Karen**

Scéna, kostýmy a technická podpora: **Jiří Hromada**

Klavírní doprovod: **Jiří Blata**

Hrají:

LÝDIE: **Daniela Tománková**

DUŠAN: **Václav Hromada**

MARIÁN: **Robert Vaněk**

ERIK: **Filip Šimeček**

DĚDA: **Jiří Karen**

KOITÁLNÍ MATERIÁL

V nedaleké budoucnosti se spory mezi ženami a muži vyhrotily až do extrému. Přirozená přírodní odlišnost narazila na technologický rozvoj. Mezi muži a ženami vypukla otevřená válka. Důsledkem této války bylo odejmutí lidského statusu ženám. Ženy již nejsou lidmi, nýbrž pouhým koitálním materiálem, který slouží k uspokojení pohlavní touhy mužů. Něžné pohlaví se staví na úroveň ledniček či mikrovlnných trub.

Bratři Dušan a Marián spokojeně žijí se svým dědou. Chystají večírek. Má přijít kamarád Erik. Musí toho hodně probrat. Dušan si nedávno koupil luxusní osmičkový materiál, který prý dokáže plynule konverzovat. Jmenuje se Lýdie. Všichni se těší, že si vezmou tablety štěstí - endorfinol a zahájí báječné posezení. Jenže koitální materiál Lýdie je opravdu poněkud jiný...

Hra vznikla na motivy stejnojmenné povídky Filipa Šimečka, kterou se inspirovala dramatická verze, jejímž autorem je Jiří Karen.

Jiří Karen

Autor Koitálního materiálu. Věk - 22 (asi). Pohlaví - mužské (zřejmě). Oči - ano. Vlasy - ne. Koníčky - kořeny. Studuje. Zcela oddán kultu Malého bílého psíka.

O NÁS

DVS nemá vůdce, šéfy, nadřízené ani podřízené. Zástupcem (nikoli vedoucím) DVS je Robert Vaněk, známý svou nebývalou schopností improvizovat, čímž geniálně vyplňuje slabá místa her (někdy

vyplňuje i ta silná a někdy úplně všechna). Kromě vyřizování formalit působí také jako lákadlo dívčí části divácké populace. Dalším důležitým hercem je Jiří Karen, který napsal většinu našich her. Pevně věříme, že jeho myšlenky povedou k povznesení evropského kulturního potenciálu. Jiří má rád kořeny a mňaučení.

Mezi ostatní herce je třeba zmínit zejména Václava Hromadu, tvůrce našich obsáhlých webových stránek, triček i grafických motivů na našich propagačních materiálech. Za mistrný hudební doprovod je odpovědný Jiří Blata, jehož mléčný doping strčí do kapsy veškeré podpůrné látky. Libertinské principy a vlastní literární tvorbu do DVS přináší pro změnu Filip Šimeček, další ze stálých herců.

O DIVADLE

Divadlo Vysokozdvížného Soumara je opavský amatérský divadelní soubor výstředních mládežníků (a mládežnice), užívajících si tropení scénických alotrů. Jedná se o kaskadérské hochy (a dívku), kteří po třetí přijíždí do Kojetína s premiérou své vlastní hry. Prostě to tak nějak vychází a alespoň se

vytváří taková krásná vykrmená pseudotradice. Tudiž žádáme diváky, aby přešli s nadhledem náš velký zpackaný nedostatek - Koitální materiál, který se pokusíme prezentovat.

DVS je charakteristické tím, že hraje výhradně autorské hry. Má to řadu důvodů. Krom toho, že nechceme stále dokola adaptovat již stokrát adaptované klasiky, kteří se bezesporu u nejedné z těchto adaptací obracejí v hrobě, svou soběstačností alibisticky kryjeme případné nedostatky v dílech tradičních autorů. Hlavním důvodem však je, že chceme prezentovat vlastní tvorbu, jejíž doménou je transcendentální varianta Malého bílého psíka, jenž je alfou a psí našeho uměleckého odkazu a jehož čistotu si divák odnáší ve své duši. Naplněn touto krásnou něžnou bělobou povznáší své ego. Toto bohužel Molière ani Čechov nenabízí...

DVS získalo při předchozích dvou ročnících kojetínského festivalu ceny za autorství textu (pro Jiřího Karna za texty Hry a Rysa ostřevíděného) a cenu za herecký výkon (pro Roberta Vaňka za roli Petra v Rysovi).

DIVADLO BEZ STŘECHY PŘI O. S. THALIA A MKS VYŠKOV

uvádí
Slawomir Mrožek

ŠŤASTNÁ UDÁLOST

Režie: **Tomáš Dorazil ml.**
Scénografie: **Eva a Rado Mesarč**
Kostýmy: **Eva a Rado Mesarč**
Dramaturgie: **Vladimír Golda**
Hudební spolupráce: **Ondřej Vašíček,
Zbyněk Petr, Tomáš Dorazil ml.**
Světla: **Přemysl Ševčík**
Foto: **Jaroslav Štark**

Osoby a obsazení:
Muž - **Přemysl Hnilička**
Žena - **Petra Šarhanová**
Stařec - **Petr Muzikář**
Přibylec - **Alois Kummer**
Nemluvně - **Dalibor Dufek**
Hudební doprovod - **Ondřej Vašíček**

Slawomir Mrožek

Se jménem známého polského dramatika, prozaika, grafika, autora absurdních divadelních her a vynikajících grotesek jsme se u nás setkávali převážně v 60. letech minulého století. Jeho hry inscenované po celém světě zobrazují člověka zmítajícího se v politických, ale i v celkem obyčejných lidských vírech doby. Groteskně a absurdně vykreslené postavy, události, od historicky významných dějů po každodenní triviální zážitky, vyvolávají často smích, ale zároveň i výzvu k přemýšlení a aktivnějšímu a kritickému postoji vůči realitě, v které jsme žili a žijeme.

Mrožek se narodil v roce 1930 a z politických důvodů opustil vlast (1963) a žil postupně v Itálii, Francii a Mexiku.

Šťastná událost (1971) patří k jeho méně známým a méně často inscenovaným dramatům. I zde se však setkáváme s typickým „mrožkovským pohledem“ na svět jako absurdní místo.

Divadlo bez střechy Vyškov (DBS) je volným sdružením přátel divadla, které funguje pod záštitou O. S. Thalia Vyškov a Městského kulturního střediska ve Vyškově.

DBS se zaměřuje zejména na náročnější diváky, jimž nabízí komorní inscenace silných

příběhů složitých lidských osudů. Nevyhýbá se však ani větším projektům s podobně laděnou poetikou. Vedle klasických dramatických textů používá DBS vlastních dramatizací světové i české literatury. Důležitou složkou divadelních inscenací je jejich výtvarně hudební stránka, na niž klademe mimořádný důraz, stejně jako i na kvalitně a podrobně zpracované programy k jednotlivým inscenacím.

Za dobu svého působení od roku 2003 DBS nastudovalo sedm divadelních inscenací - Hrubínovu Romanci pro křídlovku (2003, režie D. Musilová), Nabokovovu Lolitu (2005, režie T. Dorazil ml.), Té síly díl jsem já na motivy Goethova a Marlowova Fausta (2006, režie L. Stýblo), Patříš mi! aneb Fernando Krapp mi napsal dopis (2007, režie P. Nýdrle), Hypnoskop na motivy povídek Věry Chase (2007, režie L. Stýblo), příběh současné maďarské autorky Katalin Thuróczy Schody pro kočku (2007, režie T. Dorazil ml.), v loňském roce pak proběhla úspěšná premiéra hry Dvojhlavý orel francouzského dramatika Jeana Cocteaua (2008, režie R. Mesarč). Nejnovější inscenací na repertoáru Divadla Bez střechy Vyškov je Mrožkova Šťastná událost v režii T. Dorazila ml. (únor 2009).

Od vzniku souboru se do divadelních aktivit zapojilo přes 60 osob, v současnosti v souboru aktivně působí asi čtyři desítky osob (herci, režiséři, dramaturg, technický personál), divadlo dále ke spolupráci zve i další hostující divadelníky. Soubor celkem odehrál přes 90 divadelních představení nejen na domovské scéně, ale i na dalších místech ČR (například Brno, Zlín, Hodonín, Kojetín, Kyjov, Bučovice, Křenovice, Veverská Bítýška a další).

DBS působí na domácí scéně Besedního domu ve Vyškově, kde hraje přibližně dvakrát v měsíci. Jednou měsíčně soubor vyjíždí se svými představeními do českých a moravských měst a na divadelní festivaly a přehlídky. Mezi největší úspěchy DBS patří postup inscenace Lolita přes regionální přehlídku Hoblík 2006 v Hodoníně, celostátní přehlídku amatérského činoherního a hudebního divadla Divadelní Děčín / Divadelní Třebíč 2006 v Třebíči až na Jiráskův Hronov 2006. Na Divadelní Třebíč 2007 se probojovala i divadelní montáž Té síly díl jsem já v podání DBS, uspělo rovněž představení Patříš mi! aneb Fernando Krapp mi napsal dopis. Tpracování Hrubínovy básnické skladby Romance pro křídlovku postoupilo v roce 2004 na celonárodní divadelní přehlídku Divadelní Třebíč, bylo oceněno také na mnoha regionálních přehlídkách.

V roce 2008 postoupilo na 78. Jiráskův Hronov představení Dvojhlavý orel, setkal se zde s velmi pozitivním hodnocením nejen od odborné poroty, ale také celé řady diváků.

Lenka Voráčová, Divadlo bez střechy Vyškov

DIVADLO U LÍPY OSTRAVA

uvádí veselohru o čtyřech dějstvích
Branislav Nušič v překladu Jaroslava Urbana

PANÍ MINISTROVÁ

Režie: **Drahomíra Podroužková**

Osoby a obsazení:

Živka Popovičová... **Jana Damaskinu**

Raka, její syn... **Veronika Kováčová**

Dara, dcera... **Marie Seidlerová**

Čeda, zeď... **Marcel Stejskal**

Vasa, strýc... **Jaroslav Lyčka**

Savka, sestřenice... **Jana Čerňavová**

Dr. Ninkovič... **Petr Rada**

Rista Todorovič... **Marcel Blažek**

Pera, písař... **Martin Šostý**

Anka, služebná... **Magda Dymáčková**

Policejní komisař... **Petr Klajban**

Anotace představení

Satira na srbské politické poměry před první světovou válkou, jejímž autorem je bělehradský rodák, diplomat, spisovatel a divadelník Branislav Nušič (1864 - 1938).

Sima Popovič, celkem čestný člověk, se za jedné z nesčetných vládních krizí stává ministrem. Jeho primitivní, ale mazaná a ctižádostivá žena Živka z toho těží, hraje si na velkou dámu a realizuje svou představu o životě „paní ministrové“. Udílí audience, chce všechno řídit a způsobí malé i velké nepříjemnosti. Když vyvolá ve vlastní rodině skandál, je Sima Popovič nucen odstoupit z funkce. Pro tu chvíli skleslá paní Živka je však nezmar a doufá, že se opět vbrzku stane paní ministrovou.

Hra je prostoupena divokostí Balkánu, kde se v boji silných temperamentů každý snaží urvat svůj kus štěstí a vyhrává ten, kdo se rychleji zorientuje v nastalém chaosu. Doba se mění, ale politické zákulisí zůstává pořád stejné...

Premiéra dne 18. 10. 2008

Divadlo U lípy Ostrava

Soubor byl založen v roce 1949 v Závodním klubu Dolu Jeremenko. Zakladatelem divadelního souboru byl Emil Podroužek a za léta existence má na svém kontě přes 60 premiér a více než 400 repríz. Velký ohlas u diváků měly například hry Lucerna, Kutnohorští havíři, Tvrdohlavá žena, Bouře, Ženitba, Vojnarka, Dům pro nejmladšího syna.

Postupem času si soubor získal i patrony věhlasných jmen. Pravidelným hostem tedy býval velký přítel ochotníků Otomar Korbelář. Na jejich jevišti hrál také Eduard Kohout, Josef Bek, Marie Glázrová, Vlasta Fabiánová a Radovan Lukavský.

V rámci útlumu těžby v OKR skončil v roce 1993 svou činnost Závodní klub Jeremenko a soubor byl nucen se svým původním jevištěm se rozloučit. Novým útočištěm se stal kulturní sál v Ostravě - Hrabové, kde od roku 1993 hraje pod názvem „Divadlo U lípy“. Za dobu svého působení na periferii Ostravy nastudoval přes desítku her, včetně vlastních autorských her (např: Čtyřská válka nebo kat Jan Mydlář). Mezi členy souboru lze nalézt osoby všech věkových kategorií, včetně mladých začínajících herců, zkušených i těch dříve narozených.

Divadelní soubor spolupracuje s mnoha regionálními divadly. Pozitivní kooperace s Divadlem Petra Bezruče v Ostravě se promítla v možnost vystoupení v jeho prostorách. Mezi pravidelná místa v ostravském regionu, kde vystupujeme patří např. Bohumín, Bílovec, Darkovice, Palkovice, Žabeň, Štramberk, Klimkovice, Stará Bělá a další. Více informací o souboru lze nalézt na webových stránkách **www.divadloulipy.cz**

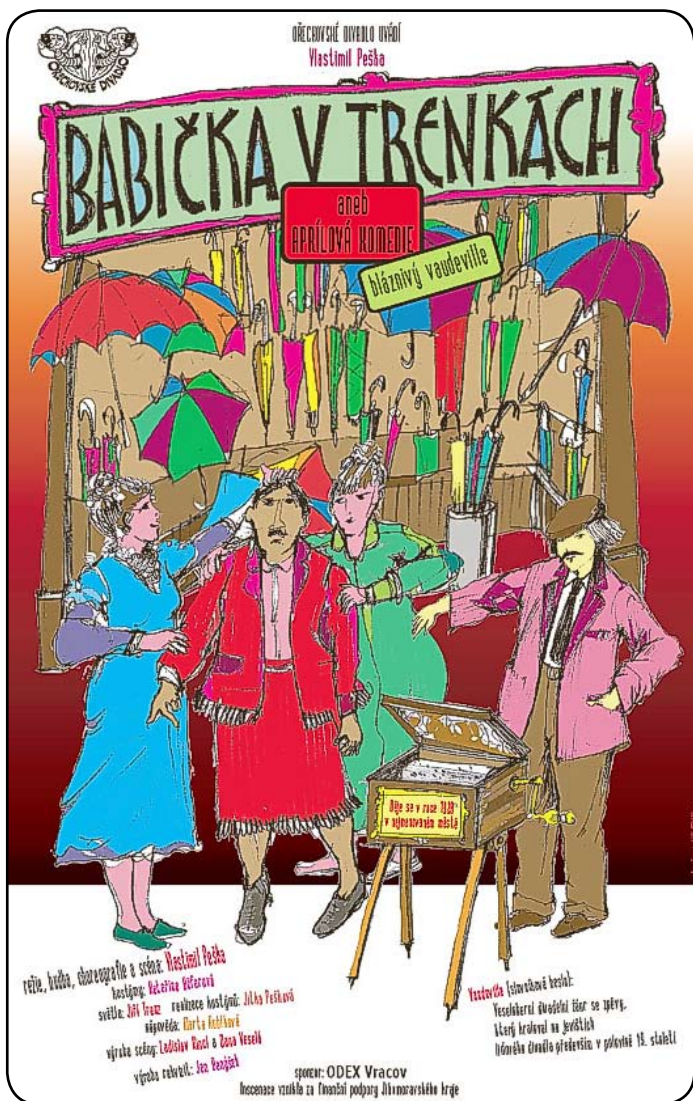
OŘCHOVSKÉ DIVADLO OŘECHOV U BRNA

uvádí bláznivou veselohru se zpěvy a tanci
Vlastimila Pešky

BABIČKA V TRENKÁCH aneb Aprílová komedie

OŘCHOVSKÉ DIVADLO uvádí
Vlastimil Peška

BABIČKA V TRENKÁCH
aneb
APRÍLOVÁ KOMEDIE
bláznivý vaudeville

režie, hraba, choreografie a scéna: Vlastimil Peška
kostýmy: Kateřina Váňarová
světlo: Jiří Trnec
režisér kostýmů: Jiřina Pešková
návodce: Marta Koldková
výroba scény: Ladislav Rácl a Zora Veselá
výroba rekvizit: Iva Veselá

Vlastimil (slavobílé bezel):
Veseloherní divadelní tón se zpěvy,
který královal na jevištích
Ořechovského divadla především v polovině 19. století

spolupracovník: ODEX Vracov
financování vzniklo za finanční podpory Jihomoravského kraje

Děj bláznivého vaudevillu je zasazen do konce dvacátých let minulého století. Autor scénáře uvádí: „Vůně dvacátých let, foxtrot, zajímavá a výrazná móda, art deco a komikové němého filmu, ale i scénáře českých operetek, ve kterých se bláznivé fantazii nekladly překážky, to vše bylo inspirací pro napsání Babičky v trenkách.“

Již sám název komedie napovídá, že je ve výstavbě bláznivého děje použito starého a osvědčeného prvku pro polechtání bránice, tedy převleku muže za ženu. Tento staletími osvědčený princip komediálnosti v průběhu děje košatí. V jednom okamžiku se na jevišti střetnou dokonce čtyři muži, které donutí vzniklá situace k nucenému převleku za ženy. Naopak jedna z hlavních ženských postav použije pro vyřešení vzniklých svízelných mužského převleku. Vše se odehrává na pozadí téměř detektivní zápletky, do které se zaplete mnoho svérázných postav a postaviček, bez kterých se neobejde žádná z Peškových komedií.

Hudba inspirovaná foxtrotem, valčíkem a melodikou starých kupletů dodává ději komedie, která se odehraje během jediného aprílového dne, kolorit zvoleného žánru - tedy vaudevillu.